

Име

Регионално управление на горите – Благоевград

Местонахождение

РУГ – Благоевград носи името на град Благоевград, където се намира и седалището на неговата администрация. Територията на Регионалното управление обхваща югозападната част на България като граничи на север с РУГ – Кюстендил, на изток с РУГ – Пазарджик и РУГ – Смолян, на юг достига до държавната граница с Гърция и на запад се ограничава от държавната граница с Република Македония.

Съгласно административно-териториалната подялба на страната, РУГ – Благоевград стопанисва горския фонд на територията на **област Благоевград** и следните общини: Благоевград, Симитли, Кресна, Струмляни, Петрич, Сандански, Гоце Делчев, Хаджидимово, Гърмен, Сатовча, Разлог, Белица, Якоруда, Добринище и Места.

РУГ – Благоевград включва 15 държавни лесничейства и 2 държавни дивечовъдни станции (ДДС “Дикчан” – Сатовча и ДДС “Разлог”, която обединява горския фонд на територията на бившите ДЛ “Разлог” и ДДС “Предела”).

Географско положение

Територията на РУГ – Благоевград обхваща част от планинската верига Западни гранични планини (Беласица, Малашевска, Огражден, Осоговска и Влахина), южните части на Рила планина, изцяло Пирин, българската част на Славянка и част от Западни Родопи. Между планинските вериги са заключени Струмската долина и долината на река Места.

Релеф

Територията на РУГ – Благоевград се отличава с разнообразие от релефни форми, но преобладаващия тип релеф е планински, силно пресечен с дълбоки долове, с ясно оформени била и стръмни склонове. В по-ниските части на Западните гранични планини, Славянка и Западните Родопи релефът е хълмисто-планински като склоновете са по-разлати и образуват долове са широки и проходими. По долините на реките Струма и Места релефът е равнинно-хълмист.

Най-високата точка на РУГ – Благоевград е връх “Вихрен” (2915 м н.в.) на територията на НП “Пирин” и извън горския фонд. Най-високата точка в горския фонд е връх “Мангър тепе” (2850 м н.в.), в западната част на ДЛ “Места” на територията на НП “Пирин”. Най-ниската точка на горския фонд се намира в ДЛ “Петрич” – 65,0 м н.в. – водослива на р. Пиринска Бистрица и р. Струма.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	2026,8	0,62
полегато (5-10)	5484,4	1,68
наклонено (11-20)	58201,3	17,80
стръмно (21-30)	184486,2	56,43
мн.стръмно (над 31)	76709,4	23,47
Общо:	326 908,1	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ “Елешница”.

Хидроложки условия

Хидроложките условия в района на РУГ – Благоевград са сравнително добри. Хидрографската мрежа се очертава от водосборите на **реките Струма и Места** и техните притоци. Двете главни водни течения се отличават с относително постоянен воден режим, който се характеризира с пролетен максимум на оттока след топенето на снеговете и чувствително намаление на водите през засушливите месеци август и септември.

В горните и средните си течения притоците и на двете реки се отличават с големи наклони на надлъжните профили, променлив воден режим и пороен характер. През летните месеци някои от тях пресъхват.

Високопланинската част на Рила и Пирин е наситена с множество извори (непресъхващи през лятото) и циркусни езера.

Геоложки строеж

Геоложкият строеж и петрографски състав в РУГ – Благоевград е много разнообразен. На територията се разкриват различни по възраст и произход скали - метаморфни, масивни и седиментни.

Най-стари, с докамбрийска възраст, са метаморфните скали. Това са гнайси, шисти, амфиболити, мрамори, в различни разновидности и преходи помежду си. С по-късна възраст (палеозой, мезозой и неозой), са внедрените в метаморфните скали гранитни интрузии.

Седиментните скали са определени като неогенски. Това са предимно механични седименти, вариращи от пясъчливи глини и глинести пясъчници до едрокъсови конгломерати и брекчи.

По поречието на р. Струма и на други по-малки реки в района са отложени кватернерни наслаги от чакъли, пясъци и глини.

Угасналият вулкан “Кожух”, който се намира край р. Струма (близо до водослива на Струма и Струмешница), е изграден от андезит и е с плиоценска възраст.

Климатични условия

Според класификационната схема на Събев и Станев (Климатични райони на България и техният климат, 1963) територията на РУГ – Благоевград попада в **Европейско-континентална климатична област, Преходно-континентална климатична подобласт** (ДЛ “Благоевград”) и в **Континентално-средиземноморската климатична област, Преходно-континентална и Южнобългарска климатични подобласти** (останалата част от територията на РУГ). Обхваща следните климатични райони, посочени и в таблиците:

Кюстендилско-Благоевградски климатичен район

Този район обхваща Струмската долина (Благоевградското поле) с надморска височина от 300 до 600 метра. Зимата е мека, а снежната покривка неустойчива (средна продължителност 10 дни). През пролетта средната температура се задържа устойчиво над 5°C към 1-10.III., а над 10°C между 1-12.IV. През лятото температурите са малко по-високи, отколкото на същата надморска височина в Северна България. Средната температура за юли е 21-23°C. Есенните мразове (особено в Кюстендилското поле) започват доста рано, около средата на октомври. Годишната валежната сума в този район е около 505-700 мм. В разпределението на валежите по сезони се забелязва средиземноморското влияние - относително увеличение на зимните за сметка на летните валежи, което създава условия за по-чести и продължителни засушавания. Всички тези особености характеризират климата на Кюстендилско-Благоевградския район като преходен между по-суровия континентален климат на Дунавската равнина и значително по-мекия средиземноморски климат.

Рило-Осоговски (нископланински) климатичен район

Този район обхваща припланинските места, разположени над Благоевградското поле, както и долните части от западните склонове на Рила. Теренът е силно пресечен, с надморска височина от 600 до 1000 метра. Зимата е общо взето мека: средната температура на януари е 1°C до 2°C под нулата. Средната температура на юли е от 18°C до 21°C. Годишната сума на валежите е от 640 до 710 мм. Както в Кюстендилско-Благоевградския климатичен район, така и тук е изразена тенденция за относително увеличение на зимните и особено на есенните валежи, което говори за наличието на преходни моменти между континенталния и средиземноморския климат.

Петричко-Сандански климатичен район

Районът обхваща най-южната част от долината на река Струма и цялата българска част от долината на река Струмешница до към 300 м надморска височина. Зимата е мека, със средна януарска температура от 1°C до 2,5°C. Сняг вали рядко и се стопява бързо. Лятото е слънчево, горещо и сухо. Най-топлият летен месец е юли, когато средната температура на въздуха е около 23-25°C. Периодът на усилена вегетация продължава над 7 месеца. Годишната сума на валежите е от 520 до 670 мм. Максималните валежи са през зимата, а минималните - през лятото. Климатичните елементи на района го определят като най-топлия в страната.

Малашевско-Пирински (нископланински) климатичен район

Районът обхваща склоновете на Беласица и Огражден до около 1000 м н.в. През зимата температурите са по-ниски, а снежната покривка е по-дълготрайна. Средната януарска температура е в границите от -2°C до 1,5°C. Лятото е умерено топло и сухо. Средната юлска температура е от 18°C до 23°C. Общо за годината в района валежите са от 625 до 750 мм, като максималните са през зимата, а минималните - през лятото. Есента е с повече валежи от пролетта.

Климатичен район на долината на река Места

В този климатичен район условията са се формирали под влияние както на нахлуващия от юг средиземноморски въздух, така и под влияние на сравнително високата надморска височина и заобикалящите планински единици. Зимата е студена и сравнително често падат валежи, характерна особеност е образуването и задържането на температурни инверсии. Средната януарска температура е около -2,0°C. Лятото е слънчево, сухо и топло, със средна юлска температура 22,0°C. Вегетационният период на горската растителност за този район е около 5 месеца.

Планински климатичен район

През зимата температурите под 0°C имат относителна устойчивост. Пролетта в планинския район настъпва с голямо закъснение в сравнение с низините. Лятото е късо и хладно. Есента в противоположност на пролетта е по-топла, по-суха и с повече слънце. Характерен елемент в климатичните условия, главно за по-високите и по-откритите части са честите силни ветрове. Поради бързото изменение на климатичните условия във височина, Планинския район може да се раздели на три части:

а) Среднопланинска (до 2000 м), която е относително по-топла и с по-малко валежи. Вегетационният период е по-къс и хладен – 4,2 месеца.

б) Високопланинска (над 2000 м), която е с по-ниски температури, със значително по-големи валежи, по-силни ветрове и много по-устойчива и дебела снежна покривка. Вегетационният период е 3,2 месеца.

в) Субалпийска (над 2200 м н.в.) със студен алпийски климат. Вегетационният период е много къс е студен – по-малко от месец, не позволяващ развитието на дървесна растителност.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Кюстендилско-Благоевградски климатичен район (300-600 м н.в.)	10,5 / 12,5	-18,0 / -16,0	35,0 / 36,5
Рило-Осоговски (нископланински) климатичен район (600-1000 м н.в.)	8,0 / 10,5	-19,0 / -17,5	32,0 / 35,0
Петричко-Сандански климатичен район (100-300 м н.в.)	12,5 / 14,0	-16,0 / -12,0	37,0 / 38,5
Малашевско-Пирински (нископланински) климатичен район (300-1000 м н.в.)	8,8 / 12,5	-19,0 / -15,0	32,0 / 37,0
Климатичен район на долината на река Места (600-800 м н.в.)	8,5 / 11,0	-19,0 / -16,0	32,0 / 36,0
Планински климатичен район – среднопланинска част (1000-2000 м н.в.)	2,0 / 8,5	-21,0 / -19,0	23,0 / 32,0
Планински климатичен район – високопланинска част (над 2000 м н.в.)	-3,0 / 2,0	-25,0 / -21,0	15,0 / 23,0
Планински климатичен район – субалпийска част (над 2200 м н.в.)	-4,7	-	-

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец максимална валежна сума	Месец минимална валежна сума
Кюстендилско-Благоевградски климатичен район (300-600 м н.в.)	505-700	VI, X	III, VII
Рило-Осоговски (нископланински) климатичен район (600-1000 м н.в.)	640-710	VI, X	III, VIII
Петричко-Сандански климатичен район (100-300 м н.в.)	514-1100	X, XII	VII-IX
Малашевско-Пирински (нископланински) климатичен район (300-1000 м н.в.)	646-1100	XI, VI	VIII, IX
Климатичен район на долината на река Места (600-800 м н.в.)	620-780	XI	VIII
Планински климатичен район – среднопланинска част (1000-2000 м н.в.)	729-1034	VI	VIII, IX
Планински климатичен район – високопланинска част (над 2000 м н.в.)	1003-1034	VI	VIII-IX
Планински климатичен район – субалпийска част (над 2200 м н.в.)	1057-1279	VI	XI, XII

Почви

На територията на РУГ – Благоевград най-широко разпространени са кафявите горски почви с трите си подтипа (тъмни, преходни и светли), като покриват 64,3% от дървопроизводителната площ. На второ място са канелените излужени почви, които се срещат върху 26,5% от дървопроизводителната площ.

Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиална	557,4	0,2
алувиално-делувиална	650,0	0,2
алувиално-ливадна	321,8	0,1
ливадно-блатна	18,0	0,0
канелена излужена	86766,2	26,5
кафява горска тъмна	36932,1	11,3
кафява горска преходна	138709,2	42,4
кафява горска светла	34585,8	10,6
планинско горска тъмна	18139,7	5,5
хумусно-карбонатна	10215,5	3,1
Всичко:	326895,7	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ “Елешница”.

Поради планинския характер на терена със стръмни склонове и поройни водни течения, както и значителната паша в миналото, на територията на РУГ – Благоевград се наблюдават ерозионни процеси на сравнително голяма площ. Такива са се развили в една или друга степен върху 55136,1 ха (15,3%). Няма данни за площите засегнати от ерозия на територията на ДЛ “Благоевград” и ДЛ “Елешница”.

Растителност

Съгласно горскорастителното райониране на България (Класификационна схема на типовете горски месторастения в НР България, 1983) територията на РУГ – Благоевград попада в **Тракийската горскорастителна област**, подобласти Рила, Осогово и Западни Родопи и **Южно-крайгранична горскорастителна област**,

подобласт Пирин. По отношение на вертикалното райониране горите на РУГ – Берковица попадат в **Долния равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори** (от 0-700 м н.в. за Тракийската област и от 0-800 м н.в. за Южна крайгранична област), **Средния планински пояс на горите от бук и иглолистни** (700-2000 м н.в. за Тракийската област и от 800-2200 м н.в. за Южна крайгранична област) и **Високопланинския пояс** (над 2000 м н.в. за Тракийската област и над 2200 м н.в. за Южна крайгранична област).

Подпояс на заливните и крайречни гори

Този подпояс обхваща малка част от дървопроизводителната площ на РУГ главно по теченията на Струма и Места и в долните течения на по-големите им притоци. Естествената растителност в този подпояс е представена предимно от чисти и по-рядко смесени насаждения от върба, черна елша, бяла топола и източен чинар. Единично се срещат и издънкови акациеве насаждения. Тополовите култури, създадени в този подпояс, са предимно чисти от И-214, Бахелиери и Вернирубенс.

Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори

Естествената растителност в този подпояс е представена предимно от семенни и по-рядко от чисти насаждения от зимен дъб, благун, космат дъб, кестен, воден габър и келяв габър. В състава им с по няколко десети и по-рядко като чисти и смесени насаждения се срещат източния чинар и пърнара, който се среща само в тази част на България. Културите, създадени в този подпояс, са предимно от черен бор, като на много места са смесени с естествената растителност. Създадени са култури и от бял бор, зелена дуглазка, кипарис, кедър и други. От широколистните дървесни видове са създадени предимно смесени култури от кестен, червен дъб, корков дъб, акация и други.

Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори

Основните дървесни видове, които дават облика на подпояса, са дъбовете, като от тях най-често се среща зимния дъб. В Беласица широко разпространение имат естествените кестенови гори. В по-високите части на подпояса се появява и букът, а в Пирин се появява и черният бор. Те образуват чисти и смесени, предимно семенни и по-рядко издънкови насаждения. В състава им участват с по 2-3 десети или единично пърнар, мъждрян, габър, сребролистна липа, черна елша, източен чинар и други. Културите, създадени в този подпояс, са предимно от бял и черен бор, на места смесени с естествената растителност. На места са създадени и чисти и смесени култури от зелена дуглазка, лиственица, кедър, веймутов бор и други. В иглолистните култури като спътници са внасяни брезата и сребролистната липа. Културите, от широколистни дървесни видове, са предимно от кестен, акация, червен дъб и други.

Подпояс на нископланинските гори от горун, бук и ела

Естествената растителност е представена предимно от семенни и издънкови насаждения от бук и зимен дъб, с участие в състава единично или с по 1-2 десети на други дървесни видове като габър, клен, мъждрян, трепетлика и други. Горуновите насаждения са предимно издънкови, смесени с габър, клен, бук и единично мъждрян. На много места под склопа им се е настанил подлес от леска, дрян и други храсти. Единично се срещат естествени насаждения от трепетлика. От иглолистните дървесни видове се срещат бялборови и чеборови насаждения, под склопа на които са се появили отново бук и зимен дъб.

Основният дървесен вид, от който са създадени културите в този подпояс, е белият бор, на места смесен с бреза, сребролистна липа и издънки от зимен дъб или бук. На места са създавани култури както от бял бор, така и от смърч на типично букови месторастения, които са заглушени и в момента са останали по 2-3 десети иглолистни сред бука.

Подпояс на среднопланинските гори от бук, ела и смърч

Основни дървесни видове са белия бор, смърча и елата. Бялборовите насаждения са преобладаващи за този подпояс. Под склопа на голяма част от тях има оформен естествен или изкуствено внесен подраст от смърч и по-рядко бук или ела. На по-голяма надморска височина в състава на насажденията се появява и бялата мура. В този подпояс голям дял се пада и на буковите насаждения. Единично в състава им се срещат ела, смърч, бял бор, явор и трепетлика. Единично има и чисти насаждения от трепетлика и елша. Подлесът е най-вече от леска и смрика. В ниските части на подпояса са се развили голунови насаждения, смесени с бук, габър, мъждрян или трепетлика.

Създадените култури са от бял бор, смърч и ела, като на по-големи надморски височини е внасяна и бяла мура. Бялборовите култури са предимно чисти, по-рядко смесени с бреза или издънков бук. Смърчът и елата също се срещат в чисти култури, но по-често участват в смесени култури с бял бор, лиственица, зелена дуглазка, бук, ива и други. Широколистните култури имат съвсем ограничено разпространение и са съставени главно от бреза.

Подпояс на горнопланинските смърчови гори

Естествените насаждения са предимно смесени от смърч, бял бор и бяла мура. Често в състава им има единично бук, ела и ива. На места са се формирали и чисти насаждения от бял бор или смърч. Ограничено се среща и ела. Храстовата растителност под склопа на гората е предимно от смрика.

Създадените култури са смесени от смърч, бяла мура, ела и бял бор, като с увеличаване на надморската височина се увеличава присъствието на бялата мура.

Подпояс на високопланинските гори от субалпийски смърч и мура

Преобладават чистите насаждения от смърч, на места смесени с бяла мура и чистите бялмурови насаждения. По-рядко в състава влизат и белия бор и ивата. Появява се и клека, главно като подлес в бялмуровите насаждения, но на места образува и самостоятелни клекови формации, смесени до голяма степен със смрика.

Създадените култури са предимно от бяла мура, в повечето случаи смесена със смърч.

Подпояс на субалпийските формации от единични дървета, клек и храсталаци

Растителността в този подпояс е главно от клек и храстови формации – предимно смрика. Срещат се единични дървета или малки групи от бяла мура.

Територията, попадаща в резервата “Алиботуш”, е заета главно от формации на черна мура, бук, обикновен габър, зимен дъб, келяв габър, воден габър и др.

Таблица № 5

Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	106918,7	34,2	96539,5	30,8
Смърч	15889,4	5,1	23100,7	7,4
Черен бор	32008,4	10,2	44592,6	14,2
Ела	3974,9	1,3	5895,1	1,9
Бяла мура	5426,2	1,7	6079	1,9
Черна мура	315,1	0,1	343,1	0,1
Лиственица	78,5	-	65,6	-
Веймутов бор	19,4	-	17,3	-
Зелена дуглазка	1117,3	0,4	1532	0,5
Клек	6299,4	2,0	6265,8	2,0
Дървовидна хвойна	449	0,1	522,1	0,2
Други иглолистни	157,1	0,1	5804,9	1,9
Бук	50543,4	16,2	57529,1	18,4
Червен дъб	92,6	-	377,9	0,1
Зимен дъб	36779,6	11,8	30098,7	9,6
Летен дъб	2,9	-	14	-
Благун	16145,7	5,2	10770,7	3,4
Цер	214,1	0,1	195,8	0,1
Габър	599,2	0,2	514,8	0,2
Бряст	3,1	-	1,8	-
Трепетлика	1717,7	0,5	1371,3	0,4
Явор	46,7	-	365,4	0,1
Бреза	1385,9	0,4	1369,3	0,4
Мъждряк	808,1	0,3	234,1	0,1
Орех	45	-	48,9	-
Акация	1442,2	0,5	2572,7	0,8
Космат дъб	11007,5	3,5	5784,2	1,8
Келяв габър	12000,2	3,8	3289,9	1,0
Айлант	6,7	-	18,9	-
Брекиня	2	-	0,8	-
Воден габър	2369,2	0,8	980	0,3
Корков дъб	371,7	0,1	472,6	0,2
Елша	483	0,2	416,8	0,1
Кестен	2426,5	0,8	3593,2	1,1
Клен	14,9	-	9,1	-
Леска	19,3	-	0,7	-

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Дребнолистна липа	3,4	-	11,4	-
Едрolistна липа	7,7	-	20,3	-
Сребролистна липа	48,4	-	968,6	0,3
Планински ясен	30,3	-	95,9	-
Полски ясен	0,4	-	0,4	-
Тополи и върби	993,6	0,3	994,9	0,3
Други широколистни	400,1	0,1	555,2	0,2
ВСИЧКО	312664,5	100,0	313435,1	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ "Елешница".

Характеристика на горския фонд

Общата площ на област Благоевград е 649014 ха. По данни от Дирекцията на РУГ – Благоевград общата площ на горския фонд е 394815 ха, като разпределението по собственост е дадено в Таблица № 6.

Таблица № 6

Разпределение на площите по собственост

Собственост	Площ в ха	%
Държавна	331586	84,0
Частна	7129	1,8
Общинска	424	0,1
Гори върху земеделски земи	4988	1,26
Религиозна	3	-
На други юридически лица	8	-
Гори на МОСВ	50677	12,83
ОБЩО:	394815	100,0

По данни от Лесоустройствените проекти на Държавните лесничейства и Дивечовъдните станции общата площ, предмет на лесоустройство в РУГ – Благоевград, е 361068,6 ха, от която 312667,3 ха или 86,6% са залесени.

Таблица № 7

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	312667,3	86,6
Незалесена дървопроизводителна площ	14226,3	3,9
Недървопроизводителна площ	32196,4	8,9
Горски пасища	1978,6	0,5
ОБЩО:	361068,6	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ "Елешница".

Таблица № 8

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	202790,1 / 168133,0	56,2 / 56,8
Широколистни високостъблени	55786,9 / 50118,1	15,5 / 16,9
За реконструкция	77775,6 / 54503,1	21,5 / 18,4
Издънкови за прерастване	1611,2 / 1284,1	0,4 / 0,4
Издънкови за превръщане	21744,7 / 20649,1	6,0 / 7,0
Нискостъблени	1220,2 / 1136,2	0,3 / 0,4
Тополови	139,9 / 69,2	-
ВСИЧКО:	361068,6 / 295892,8	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ "Елешница", а в частта за залесената площ липсват данни и за ДЛ "Места".

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 9.

Таблица № 9
Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	153623	141503,6	120506,3	106276,2	274129,3	247779,4
Защитни	13101,6	10910,1	24271,7	14552,2	37373,3	25462,3
Рекреационни	8052,7	7280,1	5013,1	4462,8	13065,8	11742,9
Защитени	25180,6	19415,2	4142,6	3366,8	29323,2	22782
Други	2836,3	2705,7	2362,1	2194,6	5198,4	4900,3
Общо ЗРЗТ	49171,2	40311,1	35789,5	24576,4	84960,7	64887,5
Общо ДСФ+ЗРЗТ	202794,2	181814,7	156295,8	130852,6	359090,0	312666,9
Горски пасища	-	-	1978,6	-	1978,6	-
ОБЩО	202794,2	181814,7	158274,4	130852,6	361068,6	312666,9

Забележка: Данните в таблицата не включват ДЛ “Елешница”.

Съгласно Лесоустройствените проекти на Държавните лесничейства и Дивечовъдните станции в РУГ – Благоевград за периода 1987-2000 година е предвидено средно годишно ползване в размер на 509671 куб.м от всички видове сечи. Отсичани са средно годишно по 429802 куб.м или 84,3% от предвиденото (данните не включват ДЛ “Елешница”).

По данни от Дирекцията на РУГ средно годишното ползване от държавния горски фонд е в размер на 700711 куб.м стояща маса, като от тях от главни сечи са 345451 куб.м и от отгледни сечи са 355260 куб.м.

Санитарно състояние на гората

Санитарното състояние на гората на територията на РУГ – Благоевград не е много добро (изключение е ДЛ “Места”). Поради преимуществено планинския характер на релефа в повечето от Държавните лесничействата повредите в бялборовите насаждения са причинени от **снеговали** и **снеголоми**.

В почти всички лесничействата зимендъбовите насаждения страдат от **суховърши**, в резултат на заболяване от трахеомикоза. На места са засегнати и благуновите, буквите, бял и черен боровите насаждения.

Повреди от **гниене** по буквите дървостои са установени в ДЛ “Симитли”, ДЛ “Кресна”, ДЛ “Цапарево”, ДЛ “Първомай”, ДЛ “Г.Делчев”, като в ДЛ “Петрич” гниенето по бука и кестена е основна повреда.

Голям процент повреди, поради неблагоприятни климатични условия, са установени при бялмуравите насаждения в ДЛ “Якоруда”.

Основните **насекомни вредители**, причиняващи повреди на гората в РУГ – Благоевград, са: борова процессионка, ръждива борова листна оса и зимна борова летораслозавивачка по иглолистните насаждения; педомерка, листоврътка и гъботорка по дъбовите насаждения; буков скокльо и листна въшка по бука; тополов сечко по тополовите култури

В повечето лесничейства на РУГ – Благоевград повредите от незаконна паша, разораване, пожари (изключение е ДЛ “Петрич” с общо 30 пожара за периода 1987-1998), смолодобив (изключение са ДЛ “Гърмен”, ДДС “Дикчан”, където това е основна повреда), машини и хора са незначителни и нямат съществено стопанско значение.

Странични ползвания

Основно странично ползване на територията на РУГ – Благоевград е била пашата, като навсякъде предвидената за паша площ е задоволена напълно нуждите от паша на едрия и дребен добитък. На някои места проблем е козят паша в държавния горски фонд. Рязкото увеличение на козите през последните 10-15 години и възможността за пашуването им в държавния горски фонд е довело до изостряне на отношенията между лесничействата и местното население.

Други странични ползвания, реализирани в горите на РУГ – Берковица, са: събиране на сено; на листников фураж; добив на смола. Съществуващите възможности за добив на горски плодове – малини, ягоди, шипки, дренки, боровинки и други на много места не са оползотворени. На териториите на ДЛ “Симитли”, ДЛ “Първомай”, ДЛ “Петрич” е организиран добив на кестен. Добив на билки и гъби не е организиран. Събраните

количества билки (иглика, горска ягода, чемерика, гръмотрън, мечо грозде, глог, живовляк, липа, леска, лопен, подбел, жълт кантарион, мащерка, риган, глухарче, равнец) и гъби (борова манатарка, смръчула, рижийка, масловка) са използвани за задоволяване нуждите на местното население. Добити са коледни елхи и борина, иглолистна вършина, брезови и тополови кори и други, но в малки количества.

Данните в следващата таблица са ориентировъчни, поради липсата на конкретна информация за видовете странични ползвания и реализираните количества в много от лесничествата.

Таблица № 10

За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (стар) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (нов) средногодишно
Паша - площ	хектари	294815,4	132434,8	202496,8
Едър добитък	брой	184362	39255	161899
Дребен добитък	брой	1066685	248235	805727
Сено	тона	1934	16001,55	489
Листников фураж	пр.куб.м	12690	7580,3	28550
Горски плодове	тона	30,5	159,67	14,5
Гъби	тона	31,6	31,8	24
Билки	тона	137,8	115,06	7,5

Лечебни растения

Особеното географско положение на България като южна граница на средноевропейската флора, северна граница на средиземноморската и западна граница на средноазиатската, определя голямото разнообразие на флората и наличието на много лечебни и ендемични растителни видове. В България са известни 763 вида растения, които се използват в народната медицина, от тях 300 вида се прилагат и в научната медицина. На територията на РУГ – Благоевград са установени находища на следните видове лечебни растения:

Застрашени от изчезване видове, включени в Червената книга на България:

Жълта тинтява - *Gentiana lutea* L.

Петниста тинтява - *Gentiana punctata*

Редки видове, включени в Червената книга на България:

Шапиче - *Alchemilla vulgaris*

Балканска пищялка - *Angelica pancici* Vangas

Мечо грозде - *Arctostaphylos uva-ursi* (L.) Spreng

Пирински чай - *Sideritis scardica* Griseb.

Срещащи се често със значителни находища:

Жълт равнец - *Achillea clypeata* Sibth.et Sm.

Чувен - *Chenopodium bonus-henricus* L.

Брястолистно орехче - *Filipendula ulmaria* (L.) Maxim

Мъждрян - *Fraxinus ornus* L.

Синя тинтява - *Gentiana cruciata* L.

Сибирска хвойна - *Juniperus sibirica* Burgsd.

Широколистен живовляк - *Plantago major* L.

Висока иглика - *Primula elatior* L.

Чемерика - *Veratrum album* L.

Срещащи се по-рядко с няколко находища са следните:

Бял пелин - *Artemisia alba* Turra

Жаблек - *Galega officinalis* L.

Багрилна жълтуга - *Genista tinctoria* L.s.str.

Горска тинтява - *Gentiana asclepiadea* L.

Трънка - *Prunus spinosa* L.

Обикновена шипка - *Rosa canina* L.s.l.

Срещащи се рядко с единични находища:

Бял равнец - *Achillea millefolium* L.s.str.

Черна елша - *Alnus glutinosa* (L.) Gaertn.

Лечебна ружа - *Althaea officinalis* L.

Горска пищялка - *Angelica sylvestris* L.

Багрилно подрумиче - *Anthemis tinctoria* L.

Обикновена вълча ябълка - *Aristolochia clematitis*

Обикновен пелин - *Artemisia absinthium* L.
Копитник - *Asarum europaeum* L.
Страбиче сладколистно - *Astragalus glycyphyllos* L.
Лудо биле - *Atropa belladonna* L.
Кисел трън - *Berberis vulgaris* L.
Ранилист - *Betonica officinalis* L.
Бяла бреза - *Betula pendula* Roth.
Кървавиче - *Bistorta major* S.P.Gray
Дива тиква - *Bryonia alba* L.
Обикновен магарешки бодил - *Carduus acanthoides*
Решетка - *Carlina acanthifolia* All.
Исландски лишей - *Cetraria islandica* (L.) Ach.
Синя жлъчка - *Cichorium intybus* L.
Обикновен повет - *Clematis vitalba* L.
Обикновен дрян - *Cornus mas* L.
Обикновена леска - *Corylus avellana* L.
Смрадлика - *Cotinus coggygia* Scop.
Червен глог - *Crataegus monogyna* Jacq.
Кукувича прежда - *Cuscuta europaea* L.
Мъжка папрат - *Dryopteris filix mas* (L.) Schott.
Полски хвоц - *Equisetum arvense* L.
Очанка - *Euphrasia* sp. *diversa*
Ливадно орехче - *Filipendula vulgaris* Moench
Горска ягода - *Fragaria vesca* L.s.l.
Елшовиден зърнастец - *Frangula alnus* Mill.
Бударица - *Galeopsis tetrachit* L.
Лазаркиня - *Galium odoratum* (L.) Scop.
Еньовче - *Galium verum* L.
Обикновен здравец - *Geranium macrorrhizum* L.
Зловонен здравец - *Geranium robertianum* L.
Кръвен здравец - *Geranium sanguineum* L.
Градско омайниче - *Geum urbanum* L.
Бръшлян - *Hedera helix* L.
Кукуряк - *Helleborus odoratus* W.et K.
Влакнесто изсипливче - *Herniaria hirsuta* L.
Рунянка - *Hieracium pilosella* L.
Жълт кантарион - *Hypericum perforatum* L.
Обикновена хвойна - *Juniperus communis* L.
Луличка - *Linaria vulgaris* Mill.
Пчелинок - *Marrubium vulgare* L.
Лечебна комунига - *Melilotus officinalis* (L.) Pall.
Обикновена мента - *Mentha spicata* L.
Поточарка - *Nasturtium officinalis* R.Br.
Обикновен гръмотрън - *Ononis arvensis* L.
Обикновен риган - *Origanum vulgare* L.
Пипериче - *Persicaria hydropiper* (L.) Opiz.
Теснолистен живовляк - *Plantago lanceolata* L.
Голяма телчарка - *Polygala major* L.s.l.
Сладка папрат - *Polypodium vulgare* L.
Трепетлика - *Populus tremula* L.
Горско прозорче - *Potentilla erecta* (L.) Rduchel
Пълзящо прозорче - *Potentilla reptans* L.
Лечебна иглика - *Primula veris* L.
Орлова папрат - *Pteridium aquilinum* (L.) Kuhn.
Зърника - *Rhamnus catharticus* L.
Малина - *Rubus idaeus* L.
Обикновен киселец - *Rumex acetosa* L.
Козя брада - *Rumex acetosella* L.
Алпийски лапад - *Rumex alpinus* L.
Бяла върба - *Salix alba* L.

Ракита - *Salix purpurea* L.
Черен бяз - *Sambucus nigra* L.
Лечебно сапунче - *Saponaria officinalis* L.
Живениче - *Scrophularia nodosa* L.
Червено кучешко грозде - *Solanum dulcamara* L.
Черно кучешко грозде - *Solanum nigrum* L.
Офика - *Sorbus aucuparia* L.
Брей - *Tamus communis* L.
Вратига - *Tanacetum vulgare* L.
Едрolistна липа - *Tilia platyphyllos* Scop.
Мащерка (бабина душица) - *Thymus sp. diversa*
Подбел - *Tussilago farfara* L.
Черна боровинка - *Vaccinium myrtillus* L.
Червена боровинка - *Vaccinium vitis-idaea* L.
Лопен (овча опашка) - *Verbascum phlomoides*
Върбинка - *Verbena officinalis* L.
Великденче - *Veronica officinalis* L.
Миризлива теменуга - *Viola odorata* L.
Бял имел - *Viscum album* L.

В най-големи количества се събират шипка, мащерка, маточина, синя хвойна (плод), висок лопен, коприва, къпина, боров лишей, лайка и др.

Видове от “Червена книга на НР България” и защитени от закона

От растенията, включени в Червената книга, на територията на РУГ – Благоевград се срещат:

Изчезнали растителни видове - няма

Застрашени от изчезване растителни видове:

Величествена осмунда - *Osmunda regalis* L.
Жълта тинтява - *Gentiana lutea* L.
Малка мехурка - *Utricularia minor* L.
Петниста тинтява - *Gentiana punctata* L.
Снежно кокиче - *Galanthus nivalis* L.
Татарска змийска трева - *Goniolimon tataricum* L.

Редки растителни видове:

Апенинско прозорче - *Potentilla apenina* Ten.
Атоска рупа - *Draba athoa* (Griseb.) Boiss.
Бадемолистна круша - *Pyrus amigdalifolius*
Бохемски здравец - *Geranium bohemicum* L.
Българско шапиче - *Alchemilla bulgarica* Rothm.
Веленовскиевото плюскавиче - *Silene velenovskiana* D.Jord. et P.Pan.
Високопланинско лъжичниче - *Armeria alpina* Willd.
Горска съсънка - *Anemone sylvestris*
Горчива телчарка - *Polygala amarella* Crantz.
Гръцка ведрица - *Fritillaria graeca*
Дебелоллист - *Crassula tillaea*
Дилянкова мишовка - *Minuartia diljanae*
Диоскоридна диланка - *Valeriana dioskoridis*
Дървовидна хвойна - *Juniperus excelsa*
Енгадинова горчивка - *Gentianella engadinensis* Wettst.
Есенен спиралник - *Spiranthes autumnalis* Rich.
Жлезист гръмотрън - *Ononis adenotricha* Boiss.
Златиста кандилка - *Aquilegia aurea* Janka
Източен чинар - *Platanus orientalis*
Каринтийска рупа - *Draba carinthiaca* Hoppe
Кернера - *Kernera saxatilis* (L.) Reichenb.
Костова тлъстига - *Sedum kostovii* Stef.
Лазурен здравец - *Geranium caeruleatum* Schur.
Лудо биле - *Atropa belladonna*
Луковична пролетка - *Romulea bulbucodium*
Македонска каменоломка - *Saxifraga ferdinandii-coburgi* Kell.ex.Sund.

Манаетова метличина - *Centaurea mannagattae* Podp.
 Маслиноподобно бясно дърво - *Daphne oleoides* Schreb.
 Мечо грозде, диви черешки - *Arctostaphylos uva-ursi* (L.) Spreng.
 Монпелийска телчарка - *Polygala monspeliaca* L.
 Наплъстена рупа - *Draba tomentosa* Clairv.
 Нарцисовидна съсънка - *Anemone narcissiflora* L.
 Недоразвит лимодорум - *Limodorum abortivum* (L.)
 Нежен лен - *Linum elegans* Sprun.ex.Boiss.
 Ниско бясно дърво - *Daphne sneorum*
 Обикновена мехурка - *Utricularia vulgaris* L.
 Оливиеров минзухар - *Crocus olivieri*
 Панчичева пищялка - *Angelica pancicii* Vand.
 Панчичов спореж - *Senecio pancicii* Deg.
 Пиринска теменуга - *Viola perinensis* Becker.
 Пирински чай - *Sideritis scardica* Griseb.
 Пиринско плюскавиче - *Silena perinica* Hayek
 Планинска дилянка - *Valeriana montana* L.
 Планински божур - *Trollius europaeus* L.
 Планинско подрумиче - *Anthemis orbelica* Panc.
 Пърнар - *Quercus coccifera*
 Ранна горчивка - *Gentianella praecox* (A.et J.Kern.) Dostal
 Ресничест дебелец - *Sempervivum ciliosum*
 Рилска жълтица - *Leontodon rilaensis* Hayek
 Родопска мишовка - *Minuartia rhodopaea* (Ded.)Koz.et Kuzm
 Родопска телчарка - *Polygala rhodopaea* (Vel.) Janch.
 Скално секирче - *Lathirus saxatilis*
 Стояново еньовче - *Galium stojanovii*
 Стрибърниева айважива - *Alkanna stribrnyi* Vel.
 Стрибърниева каменоломка - *Saxifraga stribrnyi* Podp.
 Студолюбива тинтява - *Gentiana frigia* Haenke
 Стълбчесто паче гнездо - *Anchusa stylosa*
 Сходна ежова главичка - *Sparganium affine* Schnizl
 Трансилванска камбанка - *Campanula transsilvanica* Schur ex Andrae
 Туретиев росопас - *Fumaria thuretii*
 Червенодръжково шапиче - *Alchemilla erythropoda* Juz.
 Черен емпетрум - *Empetrum nigrum* L.
 Черноморска ведрица - *Fritillaria pontica*
 Шилолист - *Isoetes setacea* Lam
 Широколистен мразовец - *Colchicum bivonae*
 Широколистна круцианела - *Crucianella latifolia*
 Шлемов салеп - *Orchis militaris* L.
 Южна глушина - *Vicia barbazitae*
 Южно подрумиче - *Anthemis auriculata*

На територията на РУГ – Благоевград могат да се срещнат 106 вида защитени растения и 49 защитени видове животни.

Лов и риболов

Преобладаващите видове дивеч на територията на РУГ – Благоевград са дива свиня, сърна, благороден елен, елен лопатар, муфлон, заек, кеклик, яребица. В планинските реки и езера се срещат балканска и американска пъстърва, а в големите реки и постоянни водоеми – мряна, скобар, уклея, червеноперка, сом, шаран и други.

Защитени територии

Защитените природни обекти на територията на РУГ – Благоевград са посочени по лесничейства.

На територията на ДЛ “Благоевград”:

Резерват “Парангалица” - обявен с Постановление № 8517/30.12.1933 година на МЗДИ, изменен със заповед № 1980/07.08.1961 година на ГУГ, включен понастоящем към НП “Рила” със заповед № РД-397/15.10.1999 година, с обща площ 3388,7 ха. Площта от НП “Рила” не е била обект на лесоустройство през 2000/2001 година.

Природна забележителност “Пещера в м.”Бойкова скала” - обявена със заповед № 542/23.05.1984 година на КОПС, с обща площ 3,9 ха.

На територията на ДЛ “Симитли”:

Национален парк “Пирин”, обявен със заповед № 3011/30.09.1974 г., допълнена със заповед № 594/03.03.1976 г. на МГГП, с обща площ 1069,7 ха, от която 719,4 ха залесена и 350,3 ха незалесена. При изготвянето на паркоустройствения проект на НП “Пирин”, 1995 година площта при измерването се увеличава с 13,9 ха и общата площ възлиза на 1083,3 ха, от която залесена 654,1 ха и незалесена 429,2 ха.

Национален парк “Рила”, обявен със заповед № 114/24.02.1992 г. на МОС (ДВ бр.20/10.03.1992). От ДЛ “Симитли” се включват 1071,9 ха (940,7 ха залесена площ и незалесена 131,2 ха).

Природна забележителност “Момина скала”, обявена със заповед № 468/30.12.1977 г. на КОПС, с обща незалесена площ 1,0 ха.

На територията на ДЛ “Кресна”:

Резерват “Тисата”, обявен с ПМС № 6663/05.12.1949 година и изменен със Заповед № 844/31.10.1991 година на МОС, обособен за запазване на естествените насаждения от дървовидна хвойна, с площ 575,1 ха.

Национален “Пирин”, обявен със Заповед № 3011/30.09.1974 година на МГГП и разширен със Заповед № 1036/17.11.1987 година, с обща площ 4573,0 ха.

Природна забележителност “Моравска”, обявена със заповед № 1427/13.05.1974 година на МГГП - естествени чинарови насаждения с обща площ 11,7 ха.

Защитена местност, обявена със Заповед № 133/22.02.1985 година на КОПС и прекатегоризирана в защитена местност със Заповед № 727/28.09.1991 година на МОС, с обща площ 177,5 ха.

На територията на ДЛ “Цапарево”:

Национален парк “Пирин” – 182,4 ха

Резерват “Соколата” – 211,5 ха

Площите на двете защитени територии отпадат от площта на горския фонд, стопанисван от лесничеството, и не са обект на лесоустройство.

На територията на ДЛ “Петрич”:

Резерват “Конгура”, обявен със заповед № 671/05.06.1988 година на КОПС. В резервата попада и съществуващия до тогава резерват “Скошник”. Създаден е с цел да се съхранят естествените екосистеми от бук и обикновен кестен, характерни за Беласица планина, както и местообитанията на редки и застрашени от изчезване растителни и животински видове.

Природна забележителност “Кожух планина”, обявена със заповед № 1746/29.06.1962 година (Известия, бр. 70/30.08.1962 г.) и разширена със заповед № 5008/31.12.1975 година. Смята се, че това е угаснал вулкан. Растителността е келяв габър, космат дъб и голи нелесопригодни площи.

Защитена местност “Рупите”, обявена със заповед № 385/17.06.1980 година на КОПС (ДВ бр. 69 от 1980 г.). Естествени насаждения от бяла топола и култури от И-214 в зоната дига-бряг на река Струма.

На територията на ДЛ “Сандански”:

Национален парк “Пирин”, обявен със заповед № 3011/30.09.1974 година на МГОПС, допълнен със заповед № 1036/17.11.1987 година на МГГП, с обща площ 4758,4 хектара, от която залесена 4176,8 хектара.

Природна забележителност “Водопада”, обявена със заповед № 3796/11.10.1965 година на ГУГ, с обща площ 0,4 хектара, от която залесена 0,3 хектара.

Природна забележителност “Мелнишки пирамиди”, обявена със заповед № 2607/14.10.1960 година на ГУГ, изменена със заповед № 156/11.04.1978 година на КОПС, с обща площ 1173,3 хектара, от която залесена 690,8 хектара.

На територията на ДЛ “Гоце Делчев”:

Резерват “Алиботуш”, обявен с ПМС № 1171/24.09.1951 година, видоизменен със заповеди на КОПС № 24/13.01.1981 година и № 131/22.02.1985 година, с обща площ 679,8 ха.

Резерват “Ореляк”, обявен със заповед № 129/22.02.1985 година на КОПС, видоизменен със заповед № РД-432/24.11.1995 година на МОС (ДВ бр.105/05.12.1995), с обща площ 751,5 ха.

Национален парк “Пирин”, обявен със заповед № 3011/30.09.1974 година на МГОПС, видоизменена със заповед № 1036/17.11.1987 година на КОПС, с обща площ 1501,3 ха.

Природна забележителност “Водопада”, обявена със заповед № 3796/11.10.1965 година на КГГП, с обща площ 0,2 ха.

Природна забележителност “Павъллова падина”, обявена със заповед № 763/14.08.1981 година на КОПС, видоизменена със заповед № РД-417/14.11.1995 година на МОС (ДВ бр.105/01.12.1995), с обща площ 88,3 ха.

На територията на ДЛ “Гърмен”:

Резерват “Тъмната гора” (Караорман), обявен със заповед № 2811/10.10.1962 на ГУГ и прекатегоризиран в поддържан резерват със заповед № РД-382/15.10.1999 на МОСВ. Обща площ 32,6 ха, от която 32,5 ха залесена и 0,1 ха незалесена – изключен от площта на лесничеството.

Природна забележителност “Кози камък”, обявена със заповед №1187/09.04.1976 на МГГП, с обща незалесена площ 0,6 ха.

На територията на ДДС “Дикчан”:

Резерват “Конски дол”, обявен със заповед № 2079/24.07.1962 г. (ДВ, бр.71/04.09.1962 г.), видоизменен със заповед № 886/02.10.1986 г. на ГУГ, с обща площ 34,7 ха. Естествена смърчова, елова и букова гора на възраст над 250 години и височина на отделни дървета над 40 метра.

На територията на ДЛ “Белица”:

Национален парк “Рила”, обявен със заповед №114/24.02.1992 на МОС, с обща площ 3731,4 ха, от която залесена 3403,0 ха.

На територията на ДЛ “Якоруда”:

Национален парк “Рила”, обявен със заповед № 114/24.02.1992 на МОС, част от парка с площ 5084,8 ха.

Природна забележителност “Братята”, обявена със заповед № 521/20.05.1985 на КОПС, с обща площ 0,2 ха.

Природна забележителност “Белаците”, обявена със заповед № 521/20.05.1985 на КОПС, с обща площ 0,2 ха.

Природна забележителност “Чесна”, обявена със заповед № 521/20.05.1985 на КОПС, с обща площ 10,0 ха.

На територията на ДЛ “Добринище”:

Природна забележителност “Перостията”, обявена със заповед № 1187/19.04.1976 год. на МГГП, с площ 0,6 ха, незалесена.

На територията на ДЛ “Места”:

Национален парк “Пирин”, обявен със заповед №3011/30.09.1979 година и разширен със заповед № 1036/17.11.1987 година, с обща площ 2485,7 ха, от която залесена 1303,6 ха.

Резерват “Юлен”, обявен през 1995 година с обща площ 107, 3 ха от площта на парка.

Природна забележителност “Перостията”, обявена със заповед № 1187/19.04.1976 година на МГГП, с площ 0,5 ха, незалесена.

Природна забележителност “Сватбата”, обявена със заповед № 1187/19.04.1976 година на МГГП, с обща незалесена площ 13,1 ха.

Природна забележителност “Черната скала”, обявена със заповед № 1187/19.04.1976 година на МГГП, с обща незалесена площ 3,5 ха.

Няма данни за обявените защитени природни обекти на териториите на ДДС “Разлог” и ДЛ “Елешница”, за които в момента тече ново лесоустройство.